

Verdstelo mian sorton ŝanĝis

Sorto estas seruro, kaj oportuno estas la ŝlosilo. Mi volas rakonti mian historion al tiuj, kiuj eklernas Esperanton kaj tiuj, kiuj havas intencon forlasi lernadon de la lingvo.

Kiam mi estis mezlernejo, mi revis fariĝi interpretisto aŭ internacia komercisto. Sed la sorto faris min studento de porinstruista kolegio. Diplomiĝinte en 1984, mi servis kiel instruisto de mezlernejo en la urbo Shiyang, Hubei-provinco. Unu monaton antaŭ diplomiĝo, mi eklernis Esperanton, kaj poste mi daŭrigis lernadon malgraŭ temporaba laboro. Kortuŝis min la spirito de Zamenhof kaj allogis min la ĉarmo de Esperanto. Post malpli ol unu jaro, mi ricevis diplomon de la Koresponda Esperanto-Lernejo de Huangshi. Dank' al Esperanto mi havis multajn geamikojn en- kaj eksterlandajn kaj ofte korespondis kun ili. Tio tre ĝojigis min.

En la jaro 1986, Shiyang-a Profesia Lernejo estis preta funkciigi vesperajn kursojn de la angla lingvo kaj de Esperanto. Kun memfido, mi sur min prenis la instruadon de la du kursoj kaj bone plenumis la taskojn. Maje de la jaro 1987, mi kun kelkaj esperantistoj iniciatis kaj fondis Shiyang-an Esperanto-Asocion, tiam ĝi havis pli ol 80 membrojn. Por fondiĝo de la asocio, multe kontribuis s-ro Zhang Danchen kaj aliaj estroj de Hubei-a Esperanto-Asocio kaj la registaro de la urbo Shiyang.

En la jaro 1988, kiel parttempa instruisto de la angla lingvo kaj Esperanto, mi estis daŭre dungita de la profesia lernejo. Tiujare, por celebri la datrevenon de naskiĝtago de Zamenhof, Shiyang-a Esperanto-Asocio okazigis Esperantan amuzvesperon en la Laborista Kultura Palaco de Shiyang. La amuzvesperon ĉeestis ankaŭ fraŭlino Yun, kiu estis lernantino de la anglalingva kurso. Mi kaj alia esperantistino kune prezidis la amuzvesperon, dum kiu mi parolis tute Esperante anstataŭ ĉine. Pri la amuzvespero raportis lokaj televidstacio, radio kaj ĵurnaloj.

Ekde tiam, ankaŭ fraŭlino Yun lernis Esperanton de mi. Poste, ni enamiĝis. Ŝi diris al mi, ke en la

绿星改变了我的命运

命运是一把锁，机遇是一把钥匙，我想对正要学世界语或正想放弃世界语学习的朋友们谈谈我的经历。

中学时，我梦想当一名翻译或者做一个外贸商人。可是，老天却偏偏安排我考进了一所师范专科学校。

1984年，我毕业分配到湖北省十堰市某中学教书。毕业前我学了一个多月的世界语，上班后尽管工作繁忙，我仍然坚持学习世界语。我被柴门霍夫的精神感动了，被世界语的魅力吸引了，不到一年便拿到了黄石世界语函授学校的结业证。世界语给我带来了许多世界语朋友，有国内的也有国外的，我和他们通信来往频繁，我享受到了极大的快乐。

1986年，十堰市职工学校要办夜校，一个英语班和一个世界语班。凭着自信，我接下了这两个班的教学任务，并且获得了成功。1987年5月，我和本市的几个老世界语者发起成立了十堰市世界语协会，会员达八十多人。湖北省世协的张丹忱等负责人及市政府给了我们不少支持。

1988年，作为英语和世界语的兼职老师，我继续受聘于市职工学校。那年为了纪念柴门霍夫的诞辰，市世协在十堰市工人文化宫举行世界语文艺晚会。当时英语班的一个叫云的姑娘也来观看晚会。晚会由我和另一名世界语者主持，会上我全程用世界语，没说一句汉语。市电视台、广播电台以及报社都对此次晚会进行了详细报道。

从此，云也开始跟我学世界语。后来，我们相爱了。她告诉我，是那

amuzvespero ŝi estis kortuŝita kaj ekenamiĝis al mi. Sed, pro tio ke mi estis malriĉa instruisto, ŝiaj gepatroj persiste malkonsentis ŝian amrilaton kun mi. Tamen, grandega estas verdstela potenco! Spite al malestimo, insultoj kaj eĉ battoj, ŝi marŝadis kune kun mi. Nia amo fariĝis pli kaj pli forta. La verdstela afero estis nia komuna plezuro.

Dum kelkaj jaroj, mi diskonigis al multaj homoj Esperanton, kaj dume Esperanto helpis min konatiĝi kun multaj homoj. Iutage, al mi venis vicedestro kaj direktoro de Shiyang-a Buroo de Internacia Komercado. Ili esperis, ke mi laboros en la buroo. Mi delonge revadis okupiĝi pri internacia komercado. Neatendite, mia revo realiĝis tiel facile. Ja Esperanto helpis min.

En januaro 1990, mi edziĝis kun Yun. En la geedziĝa ceremonio, ni ambaŭ portis verdstelajn signojn. Ja estis la verda stelo, kiu kunigis nin. La stelo brilas kaj brilos poreterne.

Skatolo da Tefolioj

Somere de 2002, sinjoro Wan, mia intima amiko, pro sia entrepreno transloĝiĝis aliloken. Adiaŭdirante, li donacis al mi skatolon da tefolioj. Mi malofte trinkas teon, konante nemulte pri tefolioj. Sinjoro Zhou amikiĝis kun mi jam dekelkajn jarojn. Li, ankaŭ lia edzino, tre ŝatas teon kaj bone konas diversajn tefoliojn. Oni diras, "Spadon donacu al kavaliro, ŝminkon donacu al belulino." Do, al sinjoro Zhou mi donacis la tefolion de sinjoro Wan.

La tefolio tre plaĉis al gesinjoroj Zhou, kiuj diris, ke ili neniam vidis tian bonan tefolion, kia ĝi: tuta ĉambro tuj pleniĝis de bonodoro, ĵus kiam ili infuzis la teon, kaj estas mirinde, ke la teo helpas plibonigi dormadon dum plej multe da specoj refreŝigas menson.

Kelkajn tagojn poste, sinjoro Zhou telefonis al me demandante, ĉu mi bezonas helpon de li.

"Ne." mi respondis.

Sekvatage, ankaŭ lia edzino telefonis al mi demandante, ĉu mi bezonas helpon de ŝi.

"Ne." mi respondis.

Min perpleksigis iliaj telefonoj. Sinjoro Zhou kaj lia edzino servas en la urba registaro kiel oficistoj kun

次晚会打动了她。那时她就爱上了我。可是，她的父母看我是穷教书匠，坚决反对她同我来往。然而，绿星的凝聚力是伟大的，鄙视、谩骂与鞭打没能挡住她与我一起前行，我们的爱越来越深。绿星事业成了我们俩共同的乐趣。

几年来，我使许多人了解了世界语，世界语也使许多人了解了我。有一天，十堰市对外经济贸易局的副局长和一位经理找到我，希望我能去他们单位工作。搞外贸是我向往已久的职业，没想到梦想竟在这无意中实现了，是世界语帮助了我。

1990年元月，我娶回了云。婚礼上，我俩的胸前都挂着绿星章。是绿星使我们结合在一起，绿星的光芒将永远照耀着我们。

一盒茶叶

2002年夏，好友万先生因为生意要迁居他乡。道别时，他送了我一盒茶叶。我很少喝茶，对茶叶也知之甚少。周先生是我十多年的朋友，他和他妻子都喜欢喝茶，对各种茶叶也十分了解。俗话说：“宝剑送烈士，红粉赠佳人。”于是，我把万先生给我的茶叶送给了周先生。

周先生夫妇很喜欢我给的茶叶，他们说，他们从没见过这么好的茶叶：冲上一杯，满屋生香；更奇的是，大多数茶叶给人提神，而这个茶叶助人安眠。

几天后，周先生打电话给我，问我是不是有事需要他帮忙。

"没有。"我回答。

第二天，他的妻子打电话给我，问我是不是有事需要她帮忙。

"没有。"我回答。

他们的电话让我觉得莫名其妙。周先生和他的妻子都在市里当官，手

forta potenco. Oni ofte per flatado petis favoron de ili. Sed mi neniam faris tion.

Baldaŭ, gesinjoroj Zhou vizitis min. Dum interbabilado, ili denove demandis, ĉu mi bezonas ilian helpon. Mi la kapon skuis, dirante, “Mi scivolos, kial vi ĉiam divenas, ke mi bezonas helpon de vi.”

“Pri la tefolio,” sinjoro Zhou diris, “ni jam konsultis specialiston. Ĉi-speca tefolio estas speciale farita, kaj nenie aĉetebla. Taksite, la skatolo da tefolio tre altvaloras. Kial vi al ni donacis aĵon tian multekostan, se vi ne petas nin fari ion por vi?”

Aŭdinte lian diron, mi ne sciis, ĉu plori aŭ ridi.

Mi telefone demandis sinjoron Wan pri la tefolio, kaj sciiĝis, ke, dum sia inspektado en nia urbo, prezidinto Jiang disdonis po skatolon da tefolio al ĉiuj altrangaj oficialuloj, inter kiuj troviĝis la patrino de sinjoro Wan; ke ŝi neniam trinkis teon pro suferado de sendormeco, kaj ke, fakte, ambaŭ sinjoro Wan kaj lia patrino ne sciis la prezon de la tefolio .

Veraj amikoj inter si nur zorgas pri amikeco, ne pri donaco ĉu kara aŭ malkara.

握大权，经常有人巴结他们办事，我从没找他们办过事。

不久，周先生两口子来看望我。闲聊中，他们又一次问我是不是需要他们帮什么忙。我摇摇头，说：“我就纳闷了，你们干嘛总是以为我有事要你们帮忙。”

“是茶叶的事。”周先生说：“我们问过专业人士，这种茶是特制的，市面上买不到的。据估计，这盒茶叶很值钱。如果你没有事求我们，怎么会送给我们这么贵重的东西？”

听他这一说，我哭笑不得。

我打电话问万先生。原来，江主席来我市视察时，给了市里高级官员每人一盒茶叶。身为市领导的万先生的母亲也得到了一盒，她因为有失眠症，从不喝茶。实际上，万先生和他母亲也都不知道这盒茶叶的价格。

真的朋友只在乎相互之间的友情，不会关心礼物的贵贱。

Serĉi Pretekston por Viziti Patrino

Je mia aĝo de kvar jaroj, pro malriĉo, la gepatroj adoptigis min al la pli juna onklo, kies familio vivis iomete pli bone ol la mia. Nun, la patro kaj adoptaj gepatroj jam forpasis, la patrino fartas ankoraŭ sane. La patrino volas nek vivi kune kun mi nek akcepti mian iun aĵn helpon, ĉar, laŭ ŝiadiro, ŝi ne vivtenis min dum mia infanaĝo, do ŝi preferas ne ĝeni min nun.

Post sia eksedziĝo, mia pli juna frato loĝis kun la patrino en luita domo, kiu distancas de mia loĝejo je kvar kilometroj. Li laboras tre malproksime, kaj ĉiutage eliras frumatene kaj revenas malfrue. Pro la temperamento de introverto, li malofte interparolas kun la patrino. Do tuj kiam mi estas libera, mi stiras mian aŭton por viziti la patrino kaj babiladi momenton kun ŝi. Estas malfacile paroli kun la

找个理由看母亲

我四岁时因为家里贫穷，父母把我送给了家境稍好一点叔父做儿子。现在养父母和生父都已仙逝，只有生母还健在。母亲总是说我小的时候她没管我，现在不想给我找麻烦，总不肯和我们住在一起，也尽量不接受我的帮助。

我的弟弟离了婚，和母亲租住在离我家四公里的一套居民房。弟弟上班的地方较远，每天早出晚归，再说他性格内向，回家后也很少和母亲交流。于是，我一有空就开着车去看看母亲，陪她说话。母亲耳朵有点背，和她说话很费

patrino, kiu iomete surdas. Mi ĉiam sentas min trankvila kiam ŝi al mi parolas tro laŭte, ĉar ju pli laŭte ŝi pridemandas tiun kaj ĉi tiun, des pli montriĝas ke ŝi estas sana. Ja estas feliĉo por gefiloj ke sanas gepatroj .

La patrino trapasis tre multe da mizeraĵoj, do ŝi neniam konsideras vivan malfacilon kiel malfacilon, ĉiam dirante ke ŝi vivas bonan vivon. Ŝi neniam esprimas sian deziron por vizito de la gefiloj. Mi scias, ke nur kiam ĉiu familio de la kvar gefiloj restas harmonia kaj sekura, la patrino sentas sin kontenta kaj sensoleca, ne atentante kiu venas aŭ ne. Ĉiufoje kiam mi ŝin vizitis , ŝi ĉiam deziris konstati, ĉu mi venis por iu celo, ripete demandante: “Por kio vi venis?” Ŝi kutime demandis, ĉu mi jam manĝis, eĉ se tiam estis la oka- naŭa horo vespere aŭ la tria- kvara posttagmeze. Traktante min kiel gaston, ŝi intencis elportis al mi manĝaĵojn, kvankam en la kuirejo troviĝis nur plado da kuirita legomo kaj telereto da la de ŝi peklita vegetaĵo. Post kiam mi sciigis al ŝi, ke mi venis por nenio, ŝi ĉiufoje rigardis min duondube. Ŝi ĉiam interrompis nian interbabiladon per siaj demandoj: “Ĉu vi venis por io?” “Kio okazis al via familio?” “Kiel via edzino fartas?” “Ĉu via filo bonas en lernejo?” Ŝajnas al ŝi, ke mi iras al ŝi certe por io. Mi finfine komprenis, ke ŝi ne kutimas al mia vizito sencela.

Por forigi el la patrino la senton ke mi vizitas ŝin nepre por iu celo, nun, antaŭ ol iri al ŝi, mi serĉas pretekston, kiun ŝi sentas konvena: doni veston al la frato, kontroli lian komputilon, alporti la el komparo aĉetitajn legomojn, postuli al la patrino la de ŝi peklitan manĝaĵon (efektive mi neniam ŝatas peklitan manĝaĵon) ... Finfine, mi vere ne povas eltrovi novan pretekston.

Troviĝas brulligna kuirforno en la domo de la patrino. Pro sia ŝparemo, ŝi kiel eble plej multe uzas la fornon anstataŭ la fornon de likvigita gaso. Instaligiĝis du novaj klimatumiloj en mia domo, kaj restis eluzitaj pakumaĵoj, kiujn mi donis al la patrino por bruli. Ŝi tre ĝojis, dirante ke mi devas doni al ŝi

ĵoj. Estas feliĉo por gefiloj ke sanas gepatroj .

母亲是个经历了太多苦难的人,所以,她从不把生活中的各种不便看成是困难,她从不对我说她生活中有什么难处,总是说自己生活得很好。她也从没表现出希望哪个儿女去看望她的意思,我知道,只要我们兄妹四个家家平安,母亲就会觉得很安逸,就不会觉得孤独,也就不在乎谁去看望她。我每次去看望她,她总以为我有什么事找她,总要问几遍:“你来有什么事?”总要反复问我吃饭了没有,即使我夜晚八九点钟或者下午三四点钟去她那里,她也是问我吃饭了没有,还张罗着要给我拿饭菜,尽管她的厨房里只有一盘青菜和一点自制的咸菜什么的。她把我当客人一样,我说我只是没事来坐坐,他总是半信半疑地看着我,一边和我聊天一边时不时地插问:“你是不是有事?”“你家里没事吧?”“你爱人还好吧?”“你儿子在学里还好吧?”好像我去她那里一定要有事先,我看出来了,她不习惯我没事就去看看她。

为了不让母亲感觉我去她那里心里一定有事,现在,我每次去看母亲之前总要想个让她觉得顺理成章的理由,给弟弟拿几件工作服,帮弟弟检测电脑运行情况,送一些我在乡下买来的时令蔬菜,找母亲要一点她做的咸菜(尽管我从不吃自制咸菜)后来实在找不出理由来了。

母亲租住的屋里有柴灶,她为了节省,尽量不使用液化气而用柴灶。我家里装两台新空调,剩下不少包装盒之类的废物,我它们送到她那里给她当柴烧,她很高兴,说以后再有什么可以烧的废物都给她拿

estas pli bone vidi la programerojn ol babiladi kun unu knabino. Do vi daŭrigis vidadon. Post longe vi revenis al via ĉambro. Ŝi certe jam foriris, vi pensis tiel.

Enveninte en vian ĉambron, vi trovis, ke ŝi, bele ornamita, estis ploranta ĉe via skribtablo. Vi kun bedaŭro diris: “Kial vi ploras? Ĉu estas pro ke mi ne atendis vin en la ĉambro? Pardonu min! Mi ĵus...”

“Ne.” Ŝi skuis la kapon: “Mi ploras pro ĝi.” Ŝi montris al via mallonga romano sur la tablo. Vi ekkomprenis, ekridetis kaj konsolante diris: “Ho. Kial ploras pro tio?”

“Tre patosa! Mi ne kredas, ke troviĝas tiaj aferoj en la mondo.”

“Ne kredas? Ĉu vi scias, ke ĝi preskaŭ estas raporto de ofektivaj okazaĵoj. La hero ja estas mi mem. La okazaĵoj estas veraj, nur la fino estas fikcia.”

“Vere?” Ŝi rigardis vin per siaj okuloj suspektantaj kaj larmumantaj.

“Vere.” Vi diris tre serioze.

“Do mi pli devas plori, pro via malfeliĉo.”

Vi ne estis atendinta, ke post via plorado por amo, iu povos plori por vi, kaj tiu eĉ estas unu bela junulino. Vi estis tre kortuŝata. Ŝi levis la kapon kaj rigardis vin. El ŝiaj okuloj larmumantaj kaj lumumantaj, vi trovis bonan koron en ŝi. La vizaĝo kaj la esprimo sur ŝia vizaĝo al vi donis kuraĝon kaj forton. Milde vi levigis ŝian kapon kaj klinis la vian. Vi kisis ŝin! Tiam estis printempo.

Sekvantan printempon, vi ricevis premion pro via mallonga romano. Samtempe via traduko de eksterlanda novelo eldoniĝis, kion vi ne estis ekspektinta. Vi ankaŭ ne ekspektis, ke la knabino, kiu estis jam forlasinta vin, venis kaj gratulis vin. Ŝi al vi parolis pri la spertoj inter vi kaj ŝi. La rememoro pri pasinteco tuŝis vian koron. La tempo dum unue-enamiĝo estis tre bela, tre neforgesebla. Kvankam vi iam perdis ŝin, tamen, ŝi revenis hodiaŭ.

“Mi scias, ke poste vi enamiĝis al iu junulino.” La knabino diris al vi: “Sed, ĉu ŝi estas afabla?”

你想，她该走了。

回到寝室时，你发现打扮得漂漂亮亮的她正伏在你桌上哭泣。你抱愧地说：“你怎么哭了？是不是怪我没有在里等你？对不起，我刚才有点事。”

“不。”她摇了摇头：“我是为这个哭泣。”她指了指你的那本中篇小说的手稿。你明白了，你笑了，劝慰地说：“咳，何必为这个流泪呢？”

“太感人了！我不相信世上真会有此事。”

“不相信？你知道吗？这差个不多是一篇纪实小说，其中的男主人公实际上就是我，里面的一切都是真实的，只是结尾是我虚构的。”

“真的？”她用疑惑的泪眼望着你。

“真的。”你说得很深沉。

“那我更要哭泣，为你的不幸。”

你没有想到在你为爱情痛哭后竟会有人为你哭泣，而且竟还是位少女。你很感动。她抬起头望着你，你从她那双明亮的泪眼里看到了一颗善良的心，还有那张脸，那脸上的表情给了你勇气和力量，你轻轻地托起她的脸，俯下身，你吻了她！那是春天。

第二年春天，你的小说获了奖，同时你的一本译作也出版了，这你没有想到。你更没有想到那位早已离你而去的姑娘会来向你祝贺，她向你提起你和她的那段经历，往事的回忆使你动心了，那初恋的时光太美好了，太令人难以忘怀了。你曾经失去了她，今天她又回来了。

“我知道你后来又谈了一个朋友。”姑娘说：“可是，她对你好吗？”

“Nu. Ja estis ŝi, kiu faris la netan kopiojn de miaj verkoj.”

“Ĉu ŝi estas pli altira ol mi?”

Rigardante ŝian vizaĝon ridetantan, vi pensis momenton kaj diris:

“Hodiaŭ mi revidas vian vizaĝon ridetantan. Ĉe ĉia flanko ŝi ne estas pli forta ol vi, sed, kiam mi sentis malĝojon, ŝi eniris en mian vivon. Ŝi por mi ploris kaj larmumis.”

“嗯，我的稿子全部是她帮忙整理的。”

“她比我的吸引力大吗？”

你望着她那张微笑着的脸，思索了一会，说：

“我今天终于又看见了你的笑脸。她无论从哪方面都不如你，然而，在我痛苦的时候，她走进了我的生活，她为我哭泣，为我流泪。”

Ponto super Baro-rivero

1

Mia familio loĝas apud la urbeto Yetan inter montegoj. Sur montdeklivo sidas mia domo konstruigita de la avo de mia avo. Preter la piedo de la deklivo fluas rivero nomata Baro. Mi ne scias, kial al ĝi oni donis tian nomon. Vere, ĝi ja devas nomiĝi Baro-rivero, ĉar ĝi baras al urbetanoj la vojon eliri eksteren. Por vendi legomojn en la urbo, oni devas unue per boateto veturi al Yeda-subdistrikto trans la rivero, kaj sekve per buso ĉirkaŭ tri horojn tra montegoj. Mi morte malamas la riveron. Iun tagon dum mia infaneco, la gepatroj vektportis batatojn por vendi en la urbo, kaj la prameto renversiĝis en la rivermezo. Tiam mi kaj la pliaĝa frato iĝis georfoj.

Niaj solaj parencoj estas la patroflanka onklo kaj liaj familianoj proksime loĝantaj. La onklo intencis nin kunvivigi kun sia familio, sed la onklino ne konsentis. Mi neniam plendas kontraŭ ŝi, ĉar ili, kun du infanoj, ankaŭ vivas malfacile. La onklo por ni plugas kaj semas en la kampo, dume mi kaj la frato akvumas kaj sterkas. Per la rikolto el la kampo, la vivgarantia mono el la registaro kaj vestoj donacitaj de bonkoruloj, mi kaj la frato povas nin mem vivteni. Danke al la registaro, mi kaj la frato povas lernejon viziti sen kotizadi. Sed la frato lernas maldiligente. Ĉiufoje kiam mi riproĉas lin

堵河上的桥

一

我家在大山里一个叫叶滩的小镇边上，爷爷的爷爷传下来的三间土坯房坐落在一个半山坡上，坡下有一条河叫堵河。我不知道它为什么叫堵河，想想它的确应该叫堵河，因为它把我们大滩镇的人都堵在了大山里面，大滩的人们进城卖菜要先坐小木船到对岸的叶大乡，再从那里搭班车翻山越岭三个小时，很不方便。我恨死这条河了。在我很小的时候，爸爸妈妈挑着红薯准备进城去卖，渡船在河中间翻了，从那时起我和哥哥成了孤儿。

我们的亲人只有大伯一家，他们住得离我家很近。大伯想让我们兄妹俩跟他们一起生活，可是大婶不同意。我不怪大婶，她家日子也不好过，她和大伯有两个孩子要抚养。大伯能为我们做的就是帮我们吧地翻好，种上红薯、玉米等东西，我和哥哥俩浇水施肥。每年靠地里的收成和政府发的低保款，还有好心人送的衣裳，我和哥哥也能活下来。学校给我们减免了一些费用，所以，我们也有学上。可

pro tio, li ĉiam diras, ke li ne ŝatas lernadon nek volas lerni plu. Mi al li avertas, ke li neeble akiros bonan okupon se li ne bone lernas. Li ĉiam al mi replikas, ke li nur volas kulturaj kampon aŭ fari alian fizikan laboron en la estonteco .

Hejme mi mastrumas. Ĉiumonate mi faras striktan budĝeton kaj elspezas ŝpareme. Tion la frato neniam prizorgas. Li estas silentema. Precipe kiam li renkontas nekonatojn, li kutime klinas la kapon. Li povas fari nenion alian ol laboron sur kampo. Mi lavas vestojn, preparas manĝaĵojn, sunumas litaĵojn, bredadas kokinojn, ordigas la ĉambrojn, kaj tiel plu, kvazaŭ mi estus la pliaĝa.

2

Iun sabaton matene de la jaro 2010, al mia hejmo venis kvar oranĝflave vestitaj geonkloj, kiuj estis volontuloj de Majtjan Eduka Fondaĵo. De la ĉef-instruistino, mi jam informiĝis, ke la fondaĵo speciale helpas malriĉajn gelernantojn. Kvankam mi volis infuzi teon por la geonkloj, tamen bedaŭrinde, mi ne havis eĉ unu tefolion! Do, mi al ili prezentis boligitan akvon. Vizaĝe al la nekonatoj, la frato restis kvieta kiel venkita koko, apogante sin kontraŭ pordoklapo. Ja estis mi, la plijuna kvazaŭ la pliaĝa, kiu respondis la pridemandojn de la geonkloj. Iu onklo, permesite de mi, tie kaj ĉi tie en la domo fotadis per fotilo. Mi pensis, ke eble li estas mirigita de tia domo, kian li neniam vidis en la urbo. Levinte la kovrilon de la kuirpoto, la onklino vidis maizkaĉon kun batatpecoj kaj legomfolioj. Ŝokite, ŝi demandis al mi, ĉu tio ĉi ja estas manĝaĵo por ni. Jes. Tion ĉi ni manĝas dum la plejparto da tempo ĉiujare. Kial ĝi estas mirinda? Traserĉinte la kuirejon, ŝi eltrovis neniun manĝaĵon alian ol batatojn, maizfarunon kaj brasikojn. Plue ŝi demandis, ĉu en la domo troviĝas rizo kaj tritikfaruno. Tion ni ne povas senpripense aĉeti, esceptokaze de festoj kaj la Printempa Festivalo.

La onklino min ĉirkaŭprenis per siaj brakoj kaj eklarmis, dirante:“Infanoj, tro mizere vi vivas. Mi kordoloron sentas!” Sed mi neniam sentis min kaj la fraton mizeraj. Mi ne emis plori. Sentante min komforta en ŝia sino kaj flarante ŝian aromon, mi

is, 哥哥学习成绩差, 贪玩, 我每次说他, 他总是说不喜欢读书, 学不进去。我说, 现在不好好学习, 将来就没办法找工作, 他总是和我犟嘴, 说长大了回家把地种好就行了, 要不就出去打工干力气活。

在家里我是管家, 每月的低保钱由我去取, 由我精打细算地安排使用。我哥哥不管这事, 他言语不多, 尤其是见了陌生人, 总是低着头, 除了地里的活外别的什么都不会干。洗衣服做饭, 晒被子, 喂鸡, 收拾屋子等等都是我做。我倒像是大姐姐。

二

一个星期六的上午, 家里来了三个穿橙色衣服的人, 他们是麦田教育基金会的志愿者。听班主任讲, 这个基金会是专门帮助贫困学生的。叔叔、阿姨问我哥哥要户口本看, 我忙着给他们倒开水, 家里没有茶叶, 真不好意思! 我哥哥见着生人就成了闷头鸡子, 站在门边低着头, 我看着都着急。还是我这个大姐姐一样的妹妹来吧, 我一一回答了叔叔、阿姨的问话。有一个人得到我的允许后, 拿着照相机在我家到处拍照, 我想, 他们是因为在城里看不见这样的房子很好奇吗? 阿姨揭开锅盖看见里面煮的红薯苞谷掺加白菜叶糊糊, 惊讶地问我们中午是不是就吃这个。是呀, 我们一年大部分时间都吃这个啊, 这有什么奇怪的呢? 她仔细检查了我家的厨房, 家里确实只有苞谷糝、红薯和白菜, 她问我家里有没有白面和大米, 那是过年过节才能买的东西, 平时哪能买来随便吃呢。

阿姨一把抱住我, 眼泪哗哗地流, 嘴里说着:“孩子, 你们太可怜了, 让人心疼!” 我没觉得自己和哥哥有多么可怜啊, 我没哭。我只感觉那个阿姨抱着我好舒服啊, 她的身上有一

deziris, ke ŝi min brakumus pli longe.

Jam estis tagmeze, kiam la geonkloj foriris. Mi vere volis reteni ilin por tagmanĝo. La vortoj restis sur la lipoj. Konsiderinte, ke urbanoj ŝatas manĝi rizaĵon kaj frandaĵojn el tritikfaruno, kiuj ne troviĝas en mia hejmo, mi ne elbuŝigis la vortojn. Pardonu min, geonkloj! Vi alvenis de malproksime, kaj jam estis tempo tagmanĝi, sed mi povis vin regali per nenio. Ne al mi riproĉu sendecon, mi petas.

Per miaj rigardoj akompanante la Majtian-geonklojn foriri al la pramejo, mi ekhavis aspiron, ke en onta tempo la onklino povus min brakumi denove.

3

En Yetan troviĝas nur unu lernejo elementa. Ekde sia sepjara klaso, la frato devas loĝi kaj lerni en la mezlernejo trans la rivero. Mi permesas lin hejmenreveni nur unufoje po monato, ĉar la ir-kaj-revena prambiletaj kostas kvar jŭanojn, se li hejmenrevenus unufoje po semajno, sume dek ses jŭanoj elspeziĝus ĉiumonate. Tro multe! Semajnfine en la mezlerneja kantino je malkara prezo aĉeteblaj estas manĝaĵoj: rizaĵo, mantooj kaj ankaŭ pladoj kun viando. Kiel bone! Estas pli bone manĝi lerneje ol hejme. Ĉiu-semajnfine, la lavotaj vestoj de la frato estas hejmenportataj de mia kuzino, kaj ŝi poste transdonas al mia frato la vestojn lavitajn de mi.

Verdire mi sentas timon kiam mi sola restas hejme. Mi deziras, ke la frato povas ludi kune kun mi. Mi scias, ke la frato ankaŭ deziras min akompani. Tamen, ni ne kapablas pagi la prambiletajn. Ĉiu-vendrede post lecionoj, alkurinte al la riverrando, mi, stare sur la ŝtonego ĉe la pramejo, rigardas al la pramejo transa, kie la frato samtempe aperas, prenante siajn lavotajn vestojn kaj akompanante la kuzinon. La rivero Baro estas ne tre larĝa. Mi kaj la frato povas klare vidi unu la alian. Ni reciproke mansvingas kaj faras gestojn, eĉ iom kriegas kun manplatoj volvitaj ĉirkaŭ la buŝo kvazaŭ trumpeto. Mi apenaŭ povas klare aŭdi kion li krias. Tamen, ne gravas tio, kion li diras. Ja estas sufiĉe por mi aŭdi lian voĉon.

股很好闻的味道，好想让她多抱我一会儿呀！

麦田的叔叔阿姨走的时候已是晌午时分，我好想请他们留下来吃饭啊，话到了嘴边，想到他们城里人是要吃白面和大米的，我家没有，也就没有开口。叔叔阿姨，对不起！你们大老远地来，又是到了吃饭的时候了，我却我没有留你们吃饭，请别怪我没礼貌！

看着麦田的叔叔阿姨朝河边渡口越走越远，我心里有一种渴望：啥时候那个阿姨再能抱我一次呀？

三

叶滩镇只有小学，哥哥上七年级，不得不到堵河对面的大叶中学住读。我只准他每个月回家一次，因为回家一次来回的渡船费要花4元钱啊，如果每周都回家，一个月至少要花掉16元啊，这笔开销太大了！学校食堂周末有饭吃，价格不贵，比家里吃的好多了，有米饭，有白面馍馍，菜里面还有肉，多好啊！我让哥哥每周把脏衣服请大伯家的姐姐带回来，我洗干净了再麻烦堂姐带给他。

其实，我一个人住在家里也很害怕的，也想哥哥能回家来陪我写作业，陪我一起玩。我知道，哥哥也很想回家陪我。可是，我们买不起船票啊。每个星期五的下午放学我就到河边，站在那个石头上望着对岸，按约定，哥哥也会在那个时候拿着他的脏衣服送堂姐到渡口。堵河并不宽，我和哥哥互相都看得很清楚，互相挥挥手，打手势，甚至把手合成喇叭状互相喊几句话。我基本上听不清哥哥在喊什么，哥哥在喊什么并不重要，只要能听到他的声音就好。

Ĉiun monaton kaj duono, kun donacoj, geonkloj kaj ankaŭ unu maljunulo de Majtian Eduka Fundaĵo venas al mia lernejo por doni lecionojn. Kvankam mi ne denove renkontis la onklinon, kiu min brakumis en mia hejmo, tamen, ĉiufoje mi povas de la Majtian-onkloj ricevi intiman brakumon, kiu tre plaĉas al mi. Bonodoras ĉiu onklo. La aromo sentigas al mi feliĉon kaj ĝojon. La Majtian-volontuloj donas al ni kelkaj lecionoj: muziko, danco, filozofiaj fabeloj, legado de klasikaĵoj, papertranĉado kaj tiel plu. Tio sentigas al mi, ke tre brunta kaj brila estas la ekstera mondo. Mi vere esperas, ke estontece mi povos havi ŝancon travivi ekster la montegoj. Mi tre envias al urbaj gelearnantoj, ke ili povas legi multe kaj lerni abunde.

Majtian Eduka Fundaĵo iniciatis programon nomatan “Unu Libro - Unu Infano”. De la fundaĵo ĉiu lernanto senpage ricevos unu elektitan de si libron, kaj post tralego interŝanĝos ĝin kun alia, ke ĉiu povos legadi kiel eble plej multe. Prenante la libroliston, mi sentis min okulkonfuza. Kiel multe da libroj! Kiel bone se mi povus ilin ĉiujn tralegi! Ekzaltite, ĉirkaŭante la diketa Majtian-onklon, mi kun dekelkaj gelearnantoj demandis: “Ĉu tiuj libroj vere senpage donaciĝos al ni?” Li respondis, ke la libroj estas kontribuitaj de bonkoruloj kun la espero, ke ni diligente legados ilin. Sekve ni postulis la onklon paroli pri Majtian Eduka Fundaĵo. Aŭdinte lian preparolon, mi ege kortuŝis. Neatendite, ekster la montegoj sin trovas multaj bonkoruloj, kiuj nin prizorgas sindoneme kaj senegoisme. Pri la maljunulo, kiu donas al ni lecionon de papertranĉado, oni diris, ke li loĝas en Wuhan, la provinca ĉefurbo fore je pli ol kvincent kilometroj, ĉiufoje li veturis al nia lernejo unue per vagonaro kaj sekve per buso, li per sia pensio aĉetis materialojn kaj ilojn por nia papertranĉado-leciono kaj li propramane faris la belajn kajtojn egajn kaj etajn por ni. Geonkloj kaj la maljunulo de Majtian, vi estas noblaj homoj. Mi volas fariĝi tia volontulino, kia vi. Post plenkresko, mi nepre helpos aliajn laŭeble. Nun mi ekkomprenis la signifon de amo al ĉiuj el la libro Reguloj por Junaj Homoj. La Majtian-onklo demandis al ni, kio estas nia revo. Mi diris, ke mi havas revon, ke iam mi povu

麦田的叔叔、阿姨，还有老爷爷，每一个半月来我们学校一次，给各个班上课，还带给我们小礼物。虽说我再也没有见到那个在我家里抱我的那个阿姨，但是，每次我都能得到麦田阿姨的亲密拥抱，我太开心了。每个阿姨的身上都有一股特别好闻的味道，这味道让我内心不觉升起幸福的感觉。麦田志愿者的课和学校上的内容不一样，音乐、舞蹈、哲学童话、阅读经典，剪纸等等，这些课让我觉得外面的世界好大呀，好精彩呀。我好向往有一天能够去外面看看啊！真羡慕城里的同学们，能够读到那么多好书，能够学到那么丰富的东西。

麦田教育基金会有一个项目叫“一人一本”，就是要送我们每个同学一本自己想看的书，然后互相交流着看。我拿着书单眼都看花了，这么多书啊！我要是都能读完多好啊！我和几个同学围着一个百麦叔叔问：“这些书真的是不要钱送给我们的吗？”他告诉我们，这些书是爱心人士们捐给我们的，希望我们能好好读书，读好书，多读书。我们要他讲讲百麦教育基金会是干什么的。听了这位叔叔的讲解，我好感动。没想到，山外面有那么多的好心人在关心我们，而且他们都是无私奉献。还有那位教我们剪纸的老爷爷，听说他住在五百多公里之外的武汉，每次都是自费坐着火车再坐汽车来我们学校的，那些剪纸材料和工具都是他自掏腰包买的，还有他带给我们的那些大大小小的漂亮风筝都是他自己制作的。麦田的叔叔、阿姨、老爷爷，你们是一群高尚的人。长大了我也要做你们这样的人，尽自己的力量帮助别人。这一刻我也懂了麦田胖伯伯精讲《弟子规》里的“泛爱众”的含义了。麦田叔叔问我们的梦想是什么。我说，我的梦想是希望有一天我有能力在堵河上架一座桥，让叶滩的人们出门方便。麦田叔叔对我竖起

konstruigi ponton super la rivero Baro por faciligi la vivon al la loĝantaron de la urbeto Yetan. Levante sian dikfingron, la onklo diris: "Eta knabino, tre bela estas via revo. Tio montras, ke vi havas bondeziron servadi aliajn. Vi havas animon por publika bono. Mi devas vin laŭdegi, tute egale, ĉu via revo povos realiĝi aŭ ne."

5

Majtian Eduka Fundaĵo jam aprobis la peton por monhelpado al malriĉaj gelernantoj. En la nomlisto de la peticio sin trovis mia nomo. La frato ankaŭ ricevis la subvenicon. Preninte ilin, mi informiĝis, ke mia monhelpanto estas onklino de Mjaŭ-nacieco, kiu loĝas en gubernio de la okcidenta Hunan-provinco najbaranta al Guizhou-provinco. Kie estas la okcidenta Hunan? Kaj kie Guizhou? Ĝi devas esti tre malproksime, pli malproksime ol Wuhan, kie la maljunulo loĝas, ĉu ne? Onklino de Mjaŭ-nacieco? La onklino de Mjaŭ-nacieco prizorgas min! Ŝi certe estas afabla. Ĉu ankaŭ eliĝas la animplaĉa aromo el ŝia korpo? Kiel forte mi esperas, ke mi havos ŝancon vidi ŝin!

Iutage de majofino, la diketa Majtian-onklo al mi alportis kartonon, kiu poŝtendiĝis de la Mjaŭ-onklino kiel donaco por la Infana Tago. En la kartono estis nova librujo, literaturaj libroj, saltŝnuroj, volanoj kaj paro de rakedoj, ankaŭ longa letero. Mia koro rapide batadis kaj la sango ŝvarme fluis. Mi preskaŭ eklarmis. Sed ne. Mi detenis min de larmoj. La onklo ŝaltis sian poŝtelefonon kaj lasis min spekti la foton de la Mjaŭ-onklino. Ah, kia belega onklino! Ŝiaj okuloj kaj grandas kaj brilas. Rideto restas sur ŝia vizaĝo. Ŝajnas, ke ŝi deziras kun mi interparoli. Spektante la foton, miaj okuloj estis vualatajn de larma nebulo. Mi vere emis plori, brue plori. Tamen, estis en la oficejo de geinstruistoj, mi ne devis plori, kaj mi devu esti malfebla knabino. En la hejmo troviĝis foto de la gepatroj, la ununura de ili. Sed la foto jam putris, ke la figuroj fariĝis malklaraj. Plurfoje en la sonĝo mi vidis la gepatrojn, kies figuroj ankaŭ estis malklaraj. Nokte de tiu tago, kiam mi spektis la foton de la Mjaŭ-onklino, en mia sonĝo, hejmenrevenis la patrino, kiu firme ĉirkaŭpremis min al sia brusto, ŝi odoris agrablan parfumon samkiel la Majtian-onkloj, mi ŝin forpuŝis por rigardi ŝian vizaĝon, ĉifoje mi klarege vidis ŝian vizaĝon, ĝi

is la thumb, diris: "小姑娘, 你的愿望很好, 说明你有一颗为大众利益作想的心, 其实这就是公益心。不管你的梦想以后能不能实现, 我都要给你点赞。"

五

我校受麦田资助的名单下来了, 我是其中之一。我哥哥在他们学校也受到了麦田的资助。发资助款的时候, 我得知, 资助我的是一位苗族阿姨, 她住在湖南和贵州交界的湘西的一个县城里。湖南在哪里? 贵州在哪里? 湘西, 那是什么地方? 一定是很远很远吧, 比麦田老爷爷住的武汉还要远很多吧? 苗族阿姨? 竟然有一位苗族的阿姨在关心我! 她一定是一位和蔼可亲的人, 她的身上有一股沁人心脾的香味吗? 我好想有机会能见到她呀!

五月下旬的一天, 麦田的那个胖伯伯给了我一个纸箱, 说是那位苗族阿姨寄给我的儿童节礼物。纸箱里装着新书包、各类书、跳绳、羽毛球拍, 还有一封厚厚的信。我的心在砰砰直跳, 血液在体内汹涌, 想哭, 我没哭, 我忍住了。胖伯伯打开他的手机给我看苗族阿姨的照片。哇, 好漂亮的阿姨啊! 她的眼睛又大又明亮, 圆圆的脸上挂着微笑, 好像要和我说话。看着照片, 我的眼睛模糊了, 我真地想哭, 想哭出声来。在老师的办公室, 我不能哭, 要做个坚强的女孩。家里原来放着爸爸和妈妈的遗像, 这是他们唯一的相片, 时间长了, 相片慢慢剥蚀, 爸爸和妈妈的样子也渐渐模糊了。好多回在梦里见到他们也是很模糊的样子, 看不清晰。看到苗族阿姨的那天晚上我梦见妈妈回来了, 她紧紧地抱住我, 身上散发着麦田阿姨们同样的味道。我轻轻推开妈妈, 想看清楚她的脸, 这一回我看清楚了, 就是胖伯伯手机里的那张慈祥、美丽的

similas al tiu de la Mjaŭ-onklino tenera kaj belega, mi ĵetis min en la patrinan sinon, plorege ekvokante “Panjo”.

Posttagmeze antaŭ la Aŭtunmeza Festo, Majtian-volontuloj al ni donacis diversajn lunkukojn. Multe da kunlernantoj bedaŭris ilin manĝi kaj metis en la librojn por gustumi kune kun siaj familianoj. Vespere de la Aŭtunmeza Festo, la laktosimila lunlumo radiis tra la tero, mi apogis min kontraŭ kasiŝeloarbo apud la klasĉambro, kun lunkukoj en ambaŭ manoj kaj la okuloj fermitaj, imagante: la Mjaŭ-onklino iras al mi, mi al ŝi donas la lunkukojn, kiujn ŝi ne akceptas kaj lasas min manĝi, mi rifuzas kaj insiste al ŝi enbuŝigas la lunkukon pecon post peco, min varmigas la sunlumsimilaj ridetoj sur ŝia ronda vizaĝo.

En sia letero, la Mjaŭ-onklino skribis: “Mi ne atendas, ke vi nepre eniru faman universitaton kaj fariĝos eminentulino kun granda atingajo. Mi nur esperas, ke ambaŭ vi kaj via frato povos esti sanaj kaj ĝoje kreskadi, kaj en la estonteco memvivtenadi kaj senĉagreni dumvive.” Tamen mi ne devas mempostuli tiel malmulte. Mi neeble atendas, ke la frato povos eniri universitaton, ĉar li ne interesiĝas pri lernado. Mi mem devas lernadi intense por viziti universitaton.

6

Ambaŭborde de la rivero Baro jam pavimiĝis novaj asfaltitaj ŝoseoj, por ke veturiloj povu kuri pli sekure ol antaŭe. Oni povas fari negocojn pli facile, do la vivnivelo de la urbeto loĝantaro altiĝas iom post iom. Majtian Eduka Fundaĵo ankoraŭ daŭrigas sian helpon al ĉitieaj malriĉaj gelernantoj per diversaj rimedoj. Ĉiujare la plejparto de la diplomigintaj geknaboj eliris ekster la montegojn por realigi sian revon.

Alproksimiĝis la tempo malfermi lernejon. Ĉe la pordego de Yetan Elementa Lernejo, stariĝis svelta junulino, portante surkape ĉapelon kun la oranĝflava Majtian-signo kaj surdorse sakon ŝvele larĝan ankaŭ kun la signo. Ŝi, aspektante tre laca, longe fiksas siajn okulojn sur la ŝildo super la pordolintelo. Junulo, aspektante simpla kaj honesta, alkuris kun ŝvitgutoj rulantaj de sur la vizaĝo. “Franjo,” viŝante la ŝviton survizaĝe per basko, la junulo ridete diris: “ĵus ĉe la

facio. Mi puzis en la matro, ĉi vokante “matro”, elvokante grandan ploran.

中秋节的的前一天,麦田志愿者给我们送来了月饼。寝室的同学都舍不得吃,收在书包里,准备周末带回家给爸爸妈妈或者爷爷奶奶吃。我也舍不得吃,我手捧月饼,倚着教室旁的桂花树,我闭起双眼浮想着:如乳的月光洒满大地,苗族阿姨走了过来,我把月饼给她吃,她要我吃,我偏不,我坚决要她吃,我一口一口地喂她,一边给她捶背。她圆圆的脸上绽放着阳光般的笑容,让我感觉无比温馨。

苗族阿姨在信中说,“我对你的希望并不是一定要你以后考一个好的大学,有多大的成就,做一个了不起的人。我只希望你和你的哥哥身体健康,快乐成长,长大后都能够自食其力,一辈子无忧无虑。”不过,我不能给自己定太低的标准,我哥哥不爱学习,上大学看来是指望不上他了。我一定要争一口气,一定要努力学习,争取考上大学。

六

堵河两岸修了公路,车子跑得比以前快些安全一些了,叶滩镇的人们外出经商比以前方便多了,所以这里的生活水平也在一点点提高。百麦教育基金会依然在堵河两岸帮助贫困孩子。一届又一届的学生毕业了,他们大多数人走出了大山,去寻找自己的梦想。

开学的日子快到了,叶滩镇的小学门口站着一位身材苗条的女孩,她头戴一顶百麦志愿者的帽子,身背鼓鼓囊囊的百麦背包,满脸疲惫,久久地凝视着门上的招牌。一位长相憨厚的大小伙满头大汗地跑过来,“嘿嘿”地笑了两声,一边撩起衬衣襟擦头上的汗,一边说:“妹妹,刚在车站,师傅说你下车走了。路上没见着你,

stacio, mi sciigis de la ŝoforo, ke vi jam elbusiĝis kaj foriris. Ne eltrovinte vin survoje, mi divenis, ke vi certe iris ĉi tien. Vi jam ne ĉeestis hejme dum kelkaj jaroj. Finfine reveninte, vi devus unue viziti la hejmon. Postnelonge vi ĉi tie eklaboros. Ĉu vi timas, ke vi ne havos tempon viziti ĝin?”

La frato prenis la sakon de la fratino, kaj ĉi tiu ŝerce diris: “Kelkaj jaroj pasis, fraĉjo, viaj vortoj plimultiĝis. Vi jam progresis. Mi ne hejmeniris pro maltrankvilo, ke vi pigrulo eble ne ordigis la domon, kiu certe malpuras terure.”

“Ve! Franjo, vi ankoraŭ estas tiel kritikema, ke min ekriproĉas vi eĉ je la unua rigardo al mi post pluraj jaroj. Ne estu tiel.”

Dum ili interparolis, la maljuna pordisto, rigardinte la oranĝflavan Majtian-signon surĉapele kaj sursake de la junulino, varme invitis la gefratojn eniri en sian dometon por teon trinki.

La pordisto tamen perplekse diris: “La lernejo ankoraŭ ne malfermiĝas, pro kio vi Majtian-anoj jam alvenis? Antaŭe ĉiufoje alvenis kelkaj aŭ dekkelkaj homoj per veturiloj. Hodiaŭ kial venis vi sola?”

La junulino ridetis, dirante: “Onklo, mi estas lokano de Yetan-urbeto, iama lernantino de ĉi tiu lernejo. Diplomiĝinte el universitato, mi baldaŭ ekservos ĉi tie kiel instruistino. Nu, tuj elbusiĝinte, mi unue venis ĉi tien.”

“Ho, ho.” La pordisto kun aprezo rigardis la junulinon, dirante: “Vere laŭdindaj estas vi, Majtian-anoj, kiujn la infanoj ŝatas elkore. Vi tiom bone traktadas la infanojn, ke ili ĉiuj sentas sin feliĉaj kun via helpo. Bonvole iru spekti la galerion, en kiu eksponiĝas bildoj de Majtian-anoj kaj infanoj”

El la bildoj la junulino trovis sian foton. Kun eksciteco ŝi kriis: “Ha, de kie venas tiu ĉi foto, kiun eĉ mi mem ne posedas? Kiam mi forlasis la lernejon, mi estis tre juna. Plenkreskinte, mi multe ŝanĝiĝis je la aspekto. Ĉu la geinstruistoj ankoraŭ povus min rekonii?”

La frato apude murmuris kvazaŭ al si mem: “Jes, ĉio multe ŝanĝiĝis. Duoble grandiĝis la lernejo. En la urbeto plimultiĝis novaj domoj kaj la vojoj ankaŭ ŝanĝiĝis, jam plilarĝiĝis. Sed, sed ...”

我猜想你一定是跑这里来了。几年不回来，回来了先回家啊，以后你天天来这里上班，你怕没得看的啊？”

哥哥接过了妹妹的背包。女孩扭过头，揶揄道：“几年不见，哥，你话多了起来嘿，有长进了哈。我怕你这个懒虫没收拾好屋子，家里一定脏得不像样子，不敢回去啊。”

“哪里啊？妹妹，你还是这样，见面就训人家，不带这样的啊。”

兄妹两正说着话，门卫大爷看到女孩帽子上和背包上的麦田标志，热情地招呼他们进屋歇歇喝茶。

门卫大爷有些纳闷：“学校还没开学，你们麦田咋就这么早来了呢？往回每次来都是七八上十个人开着车来的，今儿怎么就你一个人啊？”

女孩笑道：“大爷，我是叶滩本地人，曾经是这个学校的学生。大学刚毕业，我回母校当老师。喏，刚下车，先来这里看看。”

“哦哦，”门卫大爷用赞许的目光再次打量女孩，说：“你们麦田人不简单啊！娃子们都喜欢得不得了，你们对娃子们那是没得说的。娃子们有你们帮助真是他们的福气啊！你看看那个长廊，上面全部贴的是麦田和娃子们的事，你去看看。”

女孩在长廊里看到了自己的照片，兴奋不已，“哇塞！他们在哪里找到我这张照片的呀？我自己都没有这张照片哦。我走的时候多小啊，我长这么大了，都变样了学校老师还能认得我呀！”

哥哥在一旁像是在自言自语：“是啊，变化大得很。学校扩大了两倍，认不得了吧？镇上盖了好多新房子，路也修宽了，也变了样。就是，就

“Kion signifas via sed?”

“Sed la ponto super la rivero Baro, pri kiu vi revadas, ankoraŭ ne aperas. Hihi...”

“La ponto super Baro?” Paŭzinte momenton la junulino diris: “Ĝi jam konstruiĝis.”

La frato konfuze rigardis la fratinnon.

Fingre montrinte al la galerio kaj sekve al sia brusto, la junulino emocie diris: “La ponto kuŝas ĉi tie, en la koro de popolanoj. Ĝi ja estas oranĝflava korliga ponto !”

是……”

“就是啥？”

“就是妹妹你说的堵河上要架一座桥，这个没有。嘿嘿。”

“堵河上的桥？”女孩停顿了一下，说：“它已经架起来了。”

哥哥一头雾水地看着妹妹。

女孩指了指长廊，然后指着自己的胸口，深情地说：“这座桥在这里，在人们的心里，它是一座橙色的连心桥！”

Dum la blokado

1

Fine de januaro de la jaro 2020, Vuhan-urbon atakis kronviruso, kiu nomiĝis kovid-19. Por preventi disvastiĝon de la pandemio, la registaro decidis bloki la tutan urbon, ke ĉiu homo devas resti en sia domo, dum komunumaj oficistoj kaj volontuloj faras necesajn servojn.

Tagon post tago, pli kaj pli multis malsanuloj suferante de kovid-19. En la malsanulejo, terure okupiĝis ĉiuj laborantoj. Dum la deĵoro, mi senĉese infektitojn akceptis kaj kuracadis, kaj mia edzino, kiel flegistino, apenaŭ havis tempon sidiĝi. Portante tri tavolojn da protektaj vestaĵoj, ni ne aŭdacis preni iun ajn trinkaĵon por eviti vizitadon al necesejo. Laŭ la ordono, ĉiuj koncernaj kuracistoj kaj flegistinoj devis loĝi en hotelo dum la blokado. Ve, mia trijara filo loĝis hejme kun sia kaduka avo.

Tiun frumatemon, kvankam mi konsciis ke jam tagiĝis, tamen mi ne povis vekigi, sentante la palpebrojn pezaj, la kvar membrojn malfortaj kaj la tutan korpon dolora. Mi denove ektusis. Mi provis subpremi la voĉon por ne vekigi la edzinon, kiu profunde dormis sur la alia lito. Ŝi vere bezonis ripozon.

封城期间

一

2020年残冬，新冠肺炎袭击江都，情况危急。为了阻止疾病的传播，政府决定立即封城，所有人必须待在家里不准外出，由社区的工作人员和志愿者提供必要的和急需的社会服务。

一天接着一天，新冠肺炎患者越来越多，病房里的医护人员忙得不可开交。我每天不停地接诊新冠病人，我妻子是护士，上班时忙得连坐下喘口气的机会都没有。三层防护服穿上需要二十多分钟，脱下也需要这么长时间，而且脱下后的防护服不能再次使用，为了节省时间避免上厕所，也为了避免浪费防护装备。根据规定，所有相关的医护人员在封城期间只能住在指定的宾馆里。唉，家里有我三岁的儿子和他衰老的爷爷。

那天早上，虽然我清醒地意识到天已经亮了，但是我怎么也醒不了，感觉眼皮沉重，四肢无力，浑身疼痛。我又开始咳嗽了。我尽量压低咳嗽的声音，生怕吵醒睡在另一张床上的妻子，她太需要休息了。实际上，我昨

Efektive, tusado jam ekis hieraŭ vespere. Tiam mi pensis ke nenio gravas, kaj enlitiĝis trinkinte du tasojn da varma akvo.

Mi ekfebris kaj sentis la bruston tre sufoka. Do mi sombre dubis, ke min jam trafis la epidemio. La volontulo, disdonanta matenmanĝon, frapis la pordon, ke vekigis la edzino. Ŝi atentis mian situacion kaj urĝe telefonis la hospitalon, kiu situas fronte al la hotelo.

Baldaŭ venis kuracistoj, kiuj unue kovris miajn nazon kaj buŝon per oksigena masko, kiu mildigis la sufokon. Oni elportis min per brankardo kaj malpermesis mian larmantan edzinon forlasi la ĉambron, en kiu ŝi devis atendi la kontrolon pri nuklea acido.

La brankardo jam eliĝis el la hotelo. Sentante la menson freŝa kaj la forton reviganta, mi intencis promeni momenton ĉe la rivero, kiu preterfluas malantaŭ la hotelo. Baraktinte iomete kiel fiŝo ekster la akvo, mi finfine eskapis el la brankardo.

Kun nenio sur sin, milde fluis la rivero, kiu antaŭe ĉiam plenis de ŝipoj kaj boatoj. Ankaŭ malplenis la ponto, sur kiu antaŭe ĉiam svarmis veturiloj. Terure silentis ĉio ĉirkaŭe. Grazaj nuboj ŝvebis sur la ĉielo kaj frosta vento skuadis velkajn branĉojn kaj herbojn.

Kelkaj fraŭlinoj, promenante kaj babilante, proksimumis al mi. Ili haltis kaj pepadis ĝuste apud mi kvazaŭ tute ne vidante min. De malproksime alflugis patrolanta robotkamerao, el kiu sendiĝis laŭta voĉo: “Belulinoj, saluton! Ne restu ekstere! Tuj hejmeniru. Tuj, tuj!” La fraŭlinoj diskuris respektive. Mi ne movis, tamen la flugkamerao ne pelis min, ankaŭ kvazaŭ ĝi ne trovis min. Kial? Ĉu mi estas neniu alia ol aera veziko aŭ mi estas en sonĝo? Ĝi ankaŭ ne trovis la maljunulon, kiu rapide iris al mi.

Aĥ, tiu estis mia patro!

“Paĉjo, kial vi venis ĉi tien?” mi demandis mirigite.

“Por adiaŭi vin.” Li diris kun trista mieno: “Mi baldaŭ renkontiĝos kun via panjo.”

“Kio okazis?”

“Mi glitfalas dum tualetado.”

晚就开始咳嗽了，我觉得无大碍，喝了两杯开水就睡下了。

我发烧了，胸口很闷。我悲哀地怀疑自己感染了新冠肺炎。送早饭的志愿者敲门，吵醒了我妻子。她发现我的情况不对，赶紧打电话给医院。我们医院就在宾馆对面。

很快，医务人员赶了过来，他们首先给我戴上氧气面罩，我的胸闷一下子缓解了许多。我被担架抬出门时，我妻子被拦在了房间里，她必须先接受核酸检测。

担架出了宾馆，我感觉头脑清醒，活力恢复了，我真想去宾馆后面的江边走走，我像出水的鱼儿挣扎了一会儿，终于从担架上逃走了。

往日船只来往穿梭的江面，现在空空荡荡；往日拥挤不堪的桥面，现在也是干干净净；周围的一切静得可怕。灰色的云漂浮在天上，寒风摇曳着枯枝荒草。

远处几位年轻的女子一边聊天一边朝我这里走来，最后就停在我身边叽叽喳喳，好像根本就没看见我。一架巡逻的无人机飞了过来，机上大声喊话：“美女们，你们好！不要在外面逗留，赶紧回家，赶紧，赶紧！”女子们四散跑开了，我没有动，无人机没有撵我，好像没发现我。怎么回事？难道我只是气泡而已，还是说我在做梦？它也没发现那个急匆匆朝我跑来的老人。

啊，那是我爸！

“爸，你怎么跑这里来了？”我惊讶地问。

“来向你告别的。”他满脸悲伤地说：“我要去见你妈了。”

“怎么啦？”

“我洗漱时滑倒了。”

Du nigrvestitaj turpaj viroj alkuris. La patro urĝe diris: “Kara filo, mi ne havas tempon. Vi tuj hejmeniru savi vian filon. Aj jo, mia kara nepeto ...”

Li apenaŭ finis la vortojn, la du turpuloj kaptis lin, kaj la trio forŝvebis. La sceno min konsternis ege. Amare plorĝemante, mi persekutis la trion, sed vane. Hazarde, mi konsciis, ke mia korpo estas tiom pli leĝera, ke mi eĉ povas flugi.

Aĥ, mia filo! La patro ĵus menciis lin. Kio jam okazis al mia kara filo?

Mi hejmen kuris kaj kuris, kaj poste flugis en aero.

2

Atinginte mian apartamenton, mi forte frapis la pordon, sed ne respondo venis. Ĝustatempe, el la ŝtuparo venis du fraŭlinoj, vestitaj per protekta vestaĵo, kun masko sur la vango kaj termometro kaj kajero enmane. Ankaŭ ili ne vidis min. Kiu estas mi? Ĉu mi estas fantomo? Kial la du nigrvestitaj uloj ne kaptis min, se mi estas fantomo? Aŭ mi estas en sonĝo?

La fraŭlinoj frapis je la pordo de mia najbaro, al kiu ili sciigis, ke, laŭ la instrukcio de la registaro, oni devas akcepti la ĉiutagan enketon pri farto. Post la detala enketo pri la najbara familio, la duo sin turnis al mia pordo.

“Saluton!” unu fraŭlino vokis frapante je la pordo. Sed ankoraŭ ne venis respondo. Ŝi metis sian oreilon sur la pordon kaj aŭdis la sonon de televido. Do, ŝi forte frapis la pordon, laŭte demandante: “Saluton! Kiu estas hejme?”

“Kiu estas vi?” Tra la pordo aŭdiĝis la voĉo de mia filo. Mia intensa koro iomete malstreĉiĝis.

“Kara infano, ni estas laborantoj el la komunumo. Ĉu vi povas ovri la pordon?”

“Ne. Monstroj ekstere. Ne eliru. Avo diris.”

“Ĉu iu grandulo estas hejme?”

“Avo hejme.” la filo respondis.

“Bonvole lasu la avon paroli, ĉu bone?”

“Avo dormas, surplanke.”

Sinistra sento agitis mian spiriton.

Surprizite, la fraŭlino plue demandis: “Surplanke?”

两个长相丑陋的黑衣人跑了过来，我爸急忙说：“好儿子，我没时间了。你赶紧回家救你儿子。唉呀，我的乖孙子呀……”

他还没来得及说完，两个丑八怪就抓住了他，三人飘然而去。我被眼前的一幕震惊了。我痛哭着追赶他们，但是没追上。我偶然发现，我的身子很轻，甚至可以飞起来。

啊，我的儿子！爸爸刚刚提起过他，我的乖儿子怎么啦？

我朝着家的方向跑啊跑啊，后来在空中飞了起来。

二

到了家门口，我使劲敲门，但是没有反应。就在那时，两个穿着防护服，戴着口罩，手里拿着体温计和笔记本的姑娘，从楼道走上来。她们对我也是视而不见。我是什么？我是鬼吗？如果我是鬼的话，为什么那两个黑衣家伙不抓我呢？难道我是在做梦？

姑娘敲开我隔壁的门，告诉我的邻居：根据政府规定，从今天起，家家户户每天都要接受健康调查。详细调查完邻居一家后，她们两个来到我家门口。

“你好！”一个姑娘一边敲门一边喊着。没有反应。她把耳朵贴在门上，听到有电视机的声音。于是，她用力敲门，大声问：“你好！谁在家呀？”

“你是谁？”门那边传来我儿子的声音，我紧张的心稍微舒缓了一点。

“小朋友，我是社区工作人员。你能开一下门吗？”

“不行。外面有妖怪。不要出门。爷爷说的。”

“家里有大人吗？”

“爷爷在家。”儿子回答道。

“请爷爷说话，好吗？”

“爷爷睡觉觉，在地上。”

不祥的感觉涌上我心头。

姑娘很惊奇，接着问：“在地上？”

En tia vintra tago?"

"Mi kovris lin, per litkovrilo." La fila voĉo montris fieron, dum al mi draste doloris la koro.

"Veku la avon por paroli." La fraŭlino sugestis.

"Li ne levas, jam du tagojn."

Mi perdis la kandelon el la kapo, vokante la ĉielon kaj kapbatante la teron. Sed oni povis min nek vidi nek aŭdi. Unu fraŭlino haste telefonis al superulo, dum la alia anxie postulis mian filon tra la pordo: "Malfermu la pordon, kara infaneto! Mi vin helpos."

"Ne, ne!" La filo, rifuzinte kategorie, ne plu respondis .

Post momento, la scenon sinsekve atingis la komunuma ĉefo, la direktoro de la loĝkvartalo, kaj medicin-urĝistoj. La direktoro venigis sinjorino Zou, la instruistino de mia filo en la infanĝardeno. Surmetinte la protektan vestaĵon, sinjorino Zou leĝere frapis je la pordo, vokante: "Dabaŭ, mi estas instruistino Zou, de la dua etaĝo. Ĉu vi povas mian voĉon rekoni?"

Neniu respondo aŭdiĝis.

Zou frapis la pordon ree: "Mi, kune kun geonkloj, jam forpelis ĉiujn monstrojn. Dabaŭ pleje kuraĝas. Ne timu. Iru al mia hejmo kaj ludu kun la pliaĝa fratino. Ĉu bone?"

Finfine, la pordon ovris la filo, kies buŝo maĉis ion. Zou demandis kion li manĝas. Li, etendinte la manon, montris grajnetojn de nutraĵo por orfiŝo. Ho, ve, mia povra filo! Li jam havis nenion manĝeblan, escepte de la duonan skatolon da orfiŝa nutraĵo.

3

De supere de la ŝtuparo al la pli alta etaĝo venis du nigrvestitaj turpuloj samkiel la duo, kiu forkaptis mian patron. Kion ili intencas? Serĉi min? Mi senprokraste descendis la ŝtuparon, ŝtele elŝoviĝis el la loĝkvartalo kaj fuĝis for kiel eble plej rapide. Sed kien?

Mi ne sciis kien iri, vagante sencele. Puraj stratoj, diversformaj pontoj, sennombraj ĉielskrapantoj, la larĝa kaj klara rivero antaŭen ondanta inter du montoj, kiujn dense kovras arboj... Jes, superba urbo. Sed dezerta urbo. Neniu homo videblas ekstere. Ho, ĝis kiu tago iros la pandemio, kaj kiam reviglos la urbo?

这大冷天的?"

"宝宝用被子, 盖他了。" 儿子的声音透出几分骄傲, 可是我的心啊, 痛苦万分。

"叫醒爷爷说话吧。" 姑娘劝道。

"他不起来, 两天了。"

我崩溃了, 呼天抢地。但是, 她们听不见也看不见我。一个姑娘急忙打电话给上级, 另一个姑娘着急地向门内喊话: "小朋友, 开开门, 我来帮你。"

"不, 就不!" 儿子坚定地拒绝, 再也不搭话了。

过了一会, 社区主任、物业经理、急救人员先后赶到了现场。物业经理喊来幼儿园的邹老师。穿上防护服后, 邹老师轻轻地拍门, 喊道: "大宝, 我是邹老师, 二楼的。你听出我的声音了吗?"

没有反应。

邹老师再次拍门: "我和叔叔阿姨们, 把妖怪都赶跑了。大宝最勇敢了, 不怕。到我家去, 跟姐姐玩, 好不好?"

终于, 门开了。我儿子嘴里正嚼着东西。邹老师问他在吃什么, 他伸出小手, 手掌上是几颗金鱼饲料。唉唉, 我可怜的儿啊! 除了半盒鱼饲料, 他已经别无东西可吃了呀。

三

从楼道上面下来两个丑陋的黑衣人, 跟抓走我爸的那两个人长得一样。他们想干嘛? 在找我吗? 我毫不犹豫地跑下楼, 偷偷溜出了小区, 尽快地跑开。可是, 去哪里呢?

不知道该去哪里, 我一会儿走一会儿飞, 漫无目的。整洁的街道、多姿的大桥、无数的摩天大楼, 宽阔清澈的大江在两山之间滚滚向前, 满山覆盖着茂密的树林……是的, 这是一座壮丽的城市, 但是, 现在是荒凉的城市, 户外不见一人。哎, 疫情哪天

Subite, preter mi fajfante pasis ambulanco, sur kies tegmento sidis du nigrvestitaj turpuloj kun feroca rideto sur la vango. Mi ŝtoniĝis de timo. Kial mi povas ilin vidi? Ĉu mi vere jam fariĝis fantomo sen la ombro? Ne, mi ne volas morti, se mi estas tiel juna, havante karajn edzinon kaj filon. Mi devas mian korpon eltrovi. Jes, iru al la hospitalo, kie certe kuŝas la korpo.

Ĉe la pordego de la malsanula etaĝdomo parkiĝis veturilo de funebroservo, atinginte la de mi bone konatan kuracejon, mi trovis, ke la etoso estas iomete stranga: Pli ol antaŭe multas kuracistoj kaj flegistinoj, el kiuj troviĝas pluraj nekonataj, kiuj parolas kun aliprovinca akĉento. Ĉiu okupiĝis pri sia laboro, ne trovante min. Abrupte mi renkontis du nigrvestitajn turpulojn, kiuj eltrenas la studenton praktikantan kiel interna kuracisto en nia fako. La internulaj melankoliaj okuloj kaj pala vizaĝo montris, ke li tiom kontraŭvole forlasas la mondon. Ŝokite, mi haltigis la trion kaj furioze luktis kontraŭ la du turpuloj, volante savi la internulon.

Mi ŝvingis la pugojn. Oni tenis miajn brakojn, vokante, “Direktoro, vekigu! Direktoro, vekigu!”

Mi ovrus la okulojn kaj vidis, ke ĉirkaŭ la lito staras du flegistinoj kaj du kuracistoj, de kiuj mi rekonis unu flegistinon kaj unu kuraciston.

“Terura sonĝo?”

Mi ne reagis.

“Kiel vi fartas? Jam du tagojn vi estis en komato.”

Mi kapŝancelis signifante, ke mi jam aŭdis. Kun la oksigena masko sur la vango mi ne povis paroli, ankoraŭ sentante la tutan korpon febla kaj dolora.

La konata flegistino ekscite telefonis mian edzinon per la video-funkcio. Vidinte min, la edzino ridetis kun larmoj perlantaj sur la vango. Ŝi alvokis, “Kara edzo, kara edzo, mi preskaŭ morte teruriĝis, precipe ĵus. Novaĵo diris, ke matene en nia hospitalo forpasis unu kuracisto.”

Mi movis la kapon kaj rondigis la okulojn,

才能终止，我的城市何时才能重现活力啊？

突然，一辆救护车从我身边呼啸而过，车顶上竟然坐着两个黑衣丑八怪，脸上堆着狰狞的笑。我吓呆了。为什么我能看得见他们呢？我真地已经是无影子的鬼魂了吗？不，我不想死，我还这么年轻，还有亲爱的妻子和可爱的儿子。我必须找到我的肉身，对，去医院，我的肉身一定在那里。

住院部大楼门口停着一辆殡仪馆的车。进了我熟悉的科室，我发现气氛怪怪的：医生和护士比以前多了很多，其中好些人我都不认识；那些陌生人都操着带外省口音的普通话，他们防护服上的名字我也没见过；每一个人都忙忙碌碌，没有一个人注意到我。猛然，我遇到了两个丑陋的黑衣人，正往外拉着在我科室实习的大学生。那实习生忧伤的眼睛和苍白的脸表明，他是多么地不愿意离开这个世界呀。我愤怒了，我拦住他们三人，疯狂地与那两个丑八怪搏斗，我要救下那个实习生。

我挥舞着拳头，有人抓着我的胳膊，呼喊着：“主任，醒醒！主任，醒醒！”

我睁开眼睛，看见两个医生和两个护士站在我床前，其中一个护士和一个医生我认识。

“做噩梦了？”

我没理会。

“你感觉怎么样？昏迷都两天了。”

我点点头，表示我听见了。氧气罩罩着脸，我没法说话，仍然感觉浑身疼痛无力。

那位熟悉的护士用她的手机接通了我妻子的视频。见到我，妻子微笑着，满脸泪珠，她呼唤着：“老公，老公，我都吓死了。尤其是刚才，新闻说早上我们医院的一位医生去世了。”

我动了动脑袋，睁大眼睛，意思是

signifante ke mi demandas, “Kiu?”

“Estas la internulo. Bedaŭinde, tre korŝira!” vespiris la nekonata kuracisto.

Ĉiuj silentis, larmogutoj ruliĝis el miaj okuloj, kaj malĝojo regis en la ĉambro.

Efektive, mia edzino ĉiutage informiĝis pri mia situacio per la poŝtelefono.

Mi scivolis la konkludon de ŝia nuklea acido. Ni ĉiam sentis kaj pensis tute same. Do ŝi komprenis kion mi pensas, ŝi informis al mi, ke la konkludo montras “NEGATIVA”, kaj ke laŭregule ŝi devas kvaranteni por dekkvar tagoj. Al la ekrano mi per du fingroj faris geston de V-formo.

La sonĝo dum komato maltrankviligis min tage kaj nokte. Sekvatage, mi fartis pli bone, tamen ankoraŭ ne povis movi libere pro diversaj sensiloj konektataj al la korpo. Tuj kiam la oksigena masko depreniĝis, mi postulis mian poŝtelefonon. Mi telefonis la patron, kies poŝtelefono ne konekteblis. Mi telefonis fojfoje sed vane. Mia koro streĉiĝis tiom, ke mi tuj telefonis la edzinon.

4

Finfine, venis mesaĝo de la edzino: “Kara edzo, mi jam kontaktis la direktoron de la loĝkvartalo, kiu diris, ke sur la kuireja sojlo stumblis paĉjo, kiu ne falis sed kies poŝtelefono falis kaj difektiĝis. Post liberiĝo, ni por paĉjo aĉetos la bonkvalitan. Per sia poŝtelefono, la direktoro vidigis al mi paĉjon kaj Dabaŭ, kiuj hejme vivas normale kaj al kiuj mankas nenio vivnecesa. Se mankus, volontuloj helpos. Dabaŭ deziris videe interparoli kun vi. Mi mensogis ke vi estas okupita en la hospitalo, ne kuraĝante mencii vian morbon. Ne ĉagrenu. Estu trankvila kaj prizorgu vin mem.”

“Jes, kara edzino. Ankaŭ vi.” Mi respondis mesaĝe, “Hieraŭ mi trovis, ke vi aspektas laca kaj plimalgrasa. Vi devas gardi la sanon. Ĝuste, profite de la kvaranteno vi povas bone dormadi. Ho, viaj kolegoj nepre estas pli lacaj pro via malĉeesto.”

“Nuntempe ili ne estas tiel okupitaj kiel komence de la pandemio. De diversaj provincoj kaj municipoj tra la tuta lando volonte alvenis miloj da kuracistoj kaj flegistinoj por helpi nian provincon. En nia fako nun sufiĉas laborantoj.”

想问：“谁？”

“是那个实习生。真可惜，真痛心啊！”那位不认识的医生叹息道。

大家都沉默着，眼泪从我的眼角滑落，房间里笼罩着悲痛的气氛。

实际上，妻子每天都要打电话到科室询问我的情况。

我想知道她的核酸检测结果。我平时都心心相印，所以她明白我在想什么，她告诉我，检测结果是阴性，但是，按规定，她要隔离十四天。我对着屏幕伸出两个指头，打出V型的手势。

昏迷时候的梦日夜困扰着我。第二天，我好多了，但是还不能随便动，身上连着各种传感线。氧气罩取下后，我立刻要我的手机。打电话给父亲，打不通，接着打了好几次，还是不通。我的心一下子紧张起来，于是打电话给妻子。

四

终于，妻子的短信来了：“老公，我已经和物业经理联系了，他说，老爸在厨房门槛上绊了一下，人没摔倒，手机摔坏了。解封后，我们给老爸买个质量好的手机吧。经理用他的手机让老爸和大宝与我视频通话了，他们爷孙两都还好，什么也不缺，就是缺的话，有志愿者帮忙呢。大宝想和你视频，我骗他说你在医院里忙，不敢提你生病的事呀。别担心了，老公。照顾好自己，安心养病吧。”

“好的，老婆，你也要照顾好自己。”我回给她短信：“昨天我发现你满脸疲惫，又瘦了好多。你要注意身体啊。正好利用隔离的时间，好好睡几觉，养好精神。呵呵，你不去上班，你的同事们会更累了。”

“现在她们不像疫情开始时那样忙了。全国各省市来了好几千医生和护士，都是志愿来帮助我省的。我们科室的医护人员足够了。”

“El la televido mi informiĝis, ke multaj provincoj kaj municipoj, ankaŭ iuj alilandoj, donacis al nia provinco grandkvanton da urĝenesaj materialoj kaj medikamentoj. Oni diras, ‘Unu lokon trafas plago, ĉiuj venas por helpado.’ Vere!”

“Oni raportis, ke en sinsekvaj tri tagoj, la nombro de resaniĝintoj pliiĝas, dum tiu de infektitoj malpliiĝas. Mi deziras al vi fruan resaniĝon.”

“Ne longe, kara. Mi deziras vin brakumi!”

“Okej. Resaniĝinte, vi povos laŭplaĉe.”

5

Dekkelkajn tagojn poste mi tute resaniĝis kaj petis tuj komenci mian laboron. La gvidanto serioze ordonis, ke mi devu ripozi tri tagojn antaŭ ol re-enposteniĝi.

La edzino, kies kvaranteno jam finiĝis, atendis min ĉe la pordego. Vidinte min, ŝi sin ĵetis al mi kaj eksplodis per ploro. Premante ŝin al mia sino kaj karesante al ŝi la kapon, mi ŝin konsolis, “Aha, kara. Finfine, jam pasis. Nu, via edzo bonas ĉi tie. ‘Kiu postvivas katastrofon, certe ĝisvivos feliĉtrovon.’ Estas ĝojinde, ke ni ambaŭ fartas bone nun. Ne ploru, ne ploru. Ni iru.”

Manenmane ni promenis al la hotelo. Survoje, ŝi restis kvietaj kun la kapo klinita kaj larmoj torentantaj. Mi dronis en perplekseco.

Tuj kiam ni eniris la ĉambron kaj fermis la pordon, la edzino denove sin ĵetis en mian sinon kaj eksplodis per laŭta ploro.

“Kio okazis?” mi demandis.

“Kara edzo, fakte ..., fakte, paĉjo, li ... li jam....”

Dezirindaĵoj

1

Ĉu printempe aŭ somere, ĉu aŭtune aŭ vintre, se ne pluvas aŭ neĝas, mi ĉiutage ellitiĝas je 4:30 por kurado por unu kaj duono da horoj laŭ bordo de la rivereto preterfluanta la loĝkvartalon, antaŭ ol hejmeniri por pretigi matenmanĝon.

Estas plezure kuradi en freŝa aero, aŭskultante

“我从电视上看到, 许多省市, 还有一些国家, 都给我们省捐赠了大量物质。俗话说 ‘一方有难, 八方支援’, 真好!”

“据报道, 这三天来, 每天的出院人数在增加, 感染人数在减少。但愿你早日康复。”

“不会太久的, 老婆。好想抱抱你!”

“好啊。出院后, 随你的便。”

五

十几天后, 我完全康复了, 希望马上投入工作。领导一脸严肃地吩咐我休息三天后再上岗。

妻子的隔离也结束了, 那天她在大门口等着我, 看到我, 她一下子扑进我的怀里, 大哭起来。把她搂在怀里, 抚摸着她的头, 我安慰地说: “啊哈。终于都过去了。喏, 你的老公好好地在你面前呢。‘大难不死必有后福’, 我俩都好好地, 应该高兴才是。不哭不哭。我们走吧。”

我们俩手牵着手朝宾馆走去, 一路上她一直低着头, 泪流不断。我茫然不知所措。

进了房间关上门, 妻子又一次扑进我的怀里, 放声大哭。

“怎么了?” 我问道。

“老公, 其实……其实, 老爸他……他已经……”

可欲

一

不管春夏秋冬, 只要不下雨不下雪, 我都会 4:30 起床, 沿着小区旁的小河跑一个半小时, 然后回家给老公和儿子做早饭。

清晨空气清新, 沿着小河一边慢跑

policano en oficejon, sur kies muro pendis multaj honoraj flagoj. La policano demandis min pri la ofendoj, kiuj min trafis. Li faris detalan noton. Fine li invitis min al la ĉambro de monitorado por spekti la ĉeriveretan videaĵon. Li jam eltrovis kaj elŝutis la videaĵon, el kiu vere videblas la ofendoj, kiujn la viro faris al mi. Li diris, ke oni aranĝos policanojn embuski ĉe la rivereto ĉiutage, kaj ke li sciigos min tuj kiam la viro kaptiĝos. Poste la policano akompanis min tre ĝentile ĝis la pordego de la policejo.

Post kelkaj tagoj, la policano telefone informis min, ke jam kaptiĝis la viro, kiun mi devas rekonu. En la policejo tra vitromuro, mi tuj rekonis la perversiulon. Subskribinte sur la konfirmilo, mi, akompanate de la policano, iris ekster la policejon. Ni ambaŭ descendis de la ŝtuparo kaj paŝis pluen, kiam li per mallaŭta voĉo diris al mi, "Ni nepre punos la viron laŭleĝe. Via problemo estas jam solvita. Ĉu kontenta?"

"Kontenta, kontenta" mi dankeme respondis.

"Kiam ajn okazus ofendo al vi, tuj venu al mi. Oni diras, 'Kiam malfacilas, policanojn vokas.' Ha, ha..."

"Bone, bone."

"Tamen, mi havas etan peton." Lia voĉo plimallaŭtiĝis, "Ĉu vi volas al ni donaci honoran flagon?"

"Volonte. Kio skribiĝu sur la flago?"

"Vi ne bezonas tion prizorgi." Li donis al mi paperslipon "Eltrovu la flagfarejon laŭ la adreso kaj butiknomo, diru al la mastro, ke vi mendas flagon por la Binhe-policejo. Li ĝuste donos al vi la flagon, tuj kiam vi pagos. Preninte la flagon, vi min telefonu, kaj mi sciigos al vi kiam kaj kiel donaci la flagon."

3

Ĉiufoje kiam mi prenas la filon el la infanĝardeno, la filo tuj elmontras al mi ruĝajn paperfloretojn, kiujn li gajnis dum lecionoj. Ju pli multe da ruĝaj paperfloretoj li gajnas, des pli li ĝojas, ĉar oni povas ŝanĝi dek floretojn kontraŭ unu granda, kaj tiuj, kiuj posedas multajn grandajn florojn, povas elektiĝi kiel "Bona Infano en la Ĝardeno". En la klaso tiu, kiu gajnas la plej multajn floretojn, fariĝos "Gvida Infano".

Ĉi-matene, la filo ektusis kun nazmuko fluanta kaj

察把我迎进了他的办公室，办公室墙上挂满了锦旗。他询问我几次被骚扰的情况并作了详细的笔录。随后他要我和他一起到监控室调取监控录像，他调取了几段监控录像，从录像中确实看到了那个男人对我骚扰的行为。他说他们马上安排干警早上去河边蹲守，一旦抓到那个男人会通知我。之后，那警察很客气地把我送到派出所的大门口。

几天后，我接到那警察的电话，说人已经抓到了。我隔着玻璃墙，我一眼就认出了那个变态男。我在确认书上签完字后，那个警察陪我走出派出所，下了台阶又走了几步。他小声地对我说：“对于这个人我们要做出相应的处理，你的这件事算是解决了。还满意吧？”

“满意满意。”我很感激地回答。

“以后再遇到什么坏人坏事，尽管来找我。常言道：‘有困难，找警察’。呵呵。”

“好的好的。”

“不过我有一个小小的请求。”他的声音更低了：“你能不能送我们一面锦旗？”

“可以。锦旗写什么？”

“这个你不用操心。”他递给我一个纸条：“你按这纸条上的地址和店名，找到那个标牌店，给老板说要给滨河派出所制作锦旗，他会给你锦旗的。你只要付钱就可以了。拿到锦旗后你给我打电话，我告诉你什么时候怎么送来。”

三

每次去幼儿园接儿子的时候，他见到我的第一件事就是高兴地把他当天得到的小红花给我看。得到小红花越多他就越开心，因为每得十朵小红花就可以换一朵大红花，得到大红花多的小朋友会被评为“班上的好孩子”，“园里的好孩子”。班上谁得大红花最多就当班长。

今天早上，儿子咳嗽，流清鼻涕，

la korpo febra. Mi intencis porti lin al hospitalo. Dume, zorgante la ruĝan paperfloreton, li ploris kaj bruis por viziti la infanĝardenon.

Mi deadmonis, dirante: “Kara filo, pro via malsano, la instruistino ne permesos al vi eniri en la infanĝardenon. Se iu infano infektiĝus je via malsano, vi ne nur gajnus neniun floretan, sed ankaŭ riproĉon.”

“Do, post la vizito al la hospitalo, ni tuj, tuj rapidos al la infanĝardeno, ĉu bone?” la filo diris naive.

Mi sentis lian vorton kaj koleriga kaj amuza. “Mia filo, tute egale, ĉu vi gajnas floretojn aŭ ne, vi ja estas bona infano de paĉjo kaj panjo.”

Kara filo, efektive, via panjo tute ne prizorgas, ĉu vi povas fariĝi “Gvida Infano”, nur dezirante, ke vi estu ĉiam sana kaj ĝoja.

Vespermanĝinte kaj preninte la medikamenton, la filo enlitiĝis. Eĉ dum dormo, li ankoraŭ tuis de tempo al tempo. Mi estis tre maltrankvila. Por akompani la filon, mi en la lito duonkuŝis, nekonscie foliumante la de mi ofte legatan libron 《Dao De Jing de Laŭzi》. Jen estas el Ĉapitro 3:

“Ne honoru la kapablulojn, por ke la popolo ne konkuru inter si.

Ne valorigu la rarajn varojn, por ke la popolo ne faru ŝteladon.

Ne elmontru la dezirindaĵojn, por ke la mensoj ne estu konfuzitaj.

...”

Brakseĝo, ĉu Vi estas Feliĉa?

Iu raportistino pretigis kameraon por intervjui pasantojn sur la strato pri la demando: “Ĉu vi estas feliĉa?” Por fari antaŭekzamenon, al la mikrofono ŝi diris: “Ĉu vi estas feliĉa?”

Malsupre de ŝia kokso elvenis voĉo: “Mi estas tre feliĉa!”

La raportistino timigite ekstaris. Ŝi konfuzite rigardis la brakseĝon kaj poste la mikrofonon, tre perpleksa. Ŝi reekzamenis la mikrofonon, demandante: “Ĉu vi estas feliĉa?”

Voĉo el la brakseĝo diris: “Mi ne estas feliĉa!”

sur la korpo febra. Mi intencis porti lin al hospitalo, Dume, zorgante la ruĝan paperfloreton, li ploris kaj bruis por viziti la infanĝardenon.

mi deadmonis, dirante: “Kara filo, pro via malsano, la instruistino ne permesos al vi eniri en la infanĝardenon. Se iu infano infektiĝus je via malsano, vi ne nur gajnus neniun floretan, sed ankaŭ riproĉon.”

“Do, post la vizito al la hospitalo, ni tuj, tuj rapidos al la infanĝardeno, ĉu bone?” la filo diris naive.

Mi sentis lian vorton kaj koleriga kaj amuza. “Mia filo, tute egale, ĉu vi gajnas floretojn aŭ ne, vi ja estas bona infano de paĉjo kaj panjo.”

Kara filo, efektive, via panjo tute ne prizorgas, ĉu vi povas fariĝi “Gvida Infano”, nur dezirante, ke vi estu ĉiam sana kaj ĝoja.

Vespermanĝinte kaj preninte la medikamenton, la filo enlitiĝis. Eĉ dum dormo, li ankoraŭ tuis de tempo al tempo. Mi estis tre maltrankvila. Por akompani la filon, mi en la lito duonkuŝis, nekonscie foliumante la de mi ofte legatan libron 《Dao De Jing de Laŭzi》. Jen estas el Ĉapitro 3:

不尚贤，使民不争；

不贵难得之货，使民不为盗；

不见可欲，使民心不乱。

.....

椅子,你幸福吗?

某记者准备带上摄像机上街采访路人,提问:“你幸福吗?”出发之前她为了试一下话筒就对话筒说:“你幸福吗?”

她的屁股底下一个声音说:“我很幸福!”

女记者吓了一跳,站起来疑惑地看了看她坐的那把椅子,又看了看话筒,很纳闷。她试着对话筒问道:“你幸福吗?”

椅子发出声音说:“我不幸福!”

La raportistino estis ŝokita. Ŝi sidiĝis denove kaj al la mikrofono refoje demandis: "Ĉu vi estas feliĉa?"

La seĝo respondis: "Mi estas tre feliĉa!"

La raportistino stariĝis kaj laŭte demandis la seĝon: "Kial vi diris, ke vi estas feliĉa, kiam mi sidante demandis; tamen, vi diris, ke vi ne estas feliĉa, kiam mi stariĝis kaj demandis?"

La brakseĝo respondis en trankvilo: "Brakumante pugon, mi ja sentas feliĉon, sed, ignorete de pugo, mi ne sentas feliĉon. Mi scias, ke neniu pugo por ĉiam restos en miaj brakoj, tio estas mia sorto."

Ĉu Vi Ankoraŭ Belos Morgaŭ?

De la centro de Shiyen-urbo je dekelkaj kilometroj distancas Ĉerizo-ravino, kiu serpentumas plurajn kilometrojn. Ĉerizo-ravino akiris sian nomon pro tio, ke tie tra la montoj kaj valo kreskas ĉerizarboj.

Dum ĉerizfloroj estas en sia plena prospero, oni el la urbo veturas tien por ekskurso. Tiam, la ravino pleniĝas de veturiloj publikaj kaj privataj tiom, ke verŝajne oni alirus por rigardi veturilojn kaj homojn anstataŭ la ĉerizflorojn. Malgraŭ tio, ĉiujare miaj amikoj invitis min admiri florojn en la ravino. Ĉiufoje mi ja intencis aliri, sed neniam sukcesis pro okupiteco.

Ĉi-jare, ĉerizfloroj pompis ĝustatempe. Iuj miaj amikoj kun siaj familianoj iris respektive por aprezi la florojn. Hejmen reveninte, ili surrete alŝutis la fotojn de sia rendevuo kun ĉerizfloroj. Mi miris pri la mistera potenco de la Kreinto. Kiel pimpaj kaj ĉarmaj aspektas la ĉerizfloroj, kovrante komplete tieajn ĉiujn montojn, de piedo ĝis supro! Mi decidis eltrovi tempon por Ĉerizo-ravinon viziti.

Post malpli ol duonhoro, mi per mia aŭto atingis la pasejon de Ĉerizo-ravino. La ravino tute ne estis la kruda, kiam mi imagis. Tie estis formiĝanta iomskala turisma regiono: ĉe la pasejo estas vasta aŭto-haltejo; larĝa asfaltita vojo interligas la ŝoseon kun la fundo de la ravino; laŭlonge de la vojo disŝutiĝas vojmontriloj kaj aliaj instalaĵoj por vizitantoj.

Ĉar ne estis semajnofino, survoje malmultis kaj veturiloj kaj ekskursantoj, do ne estis svarme. Tra la

女记者大惊,又坐下,对话筒说:
“你幸福吗?”

椅子说:“我很幸福!”

女记者站了起来,大声地问椅子:“为什么我一坐下问,你就说你很幸福,而我一站起来问,你就说你不幸福?”

椅子淡定地说:“有屁股坐在我怀里的时候,我就觉得很幸福,被屁股忽略的时候,我就觉得不幸福。我知道,不会有哪个屁股会永远待在我的怀里,这是我的宿命。”

你明天是否依然美丽

樱桃沟离十堰市区只有十几公里,那是一条蜿蜒几公里长的小山沟,因为整条山沟的山上山下长了很多樱桃树而得名。

每到樱花盛开的时候,城里的人们都去樱桃沟赏花踏青。沟里不通公交车,游客们的私家车经常把整条山沟堵得满满的,导致看樱花变成了看车看人。就这样,朋友们还是每年都约我去樱桃沟看樱花,因为琐事所累,年年想去,年年都没去。

今年,美丽的樱花如期开放,朋友们都带着家人去赏花,回来后在网上纷纷展示他们与樱花约会的照片和视频。我惊叹造物主的神奇,漫山遍野的樱花是那么地妖娆迷人!我决定一定要找个时间去樱桃沟看樱花。

开车不到半个小时就到了樱桃沟口,那里不是我想象中的小山沟,而是初具规模的旅游景区。从国道到沟里是宽敞的柏油马路,沟口有大型停车场,沿路都有游览指示牌和相关的旅游配套设施。

今天不是周末,所以路上车子不多,游人也稀少,没有拥挤的感觉。

tuta ravino staris ĉerizarboj, sed bedaŭrinde, ne troviĝis pejzaĝo de ĉerizfloroj pompantaj. Mi jam preterlasis la pompan periodon. Sur branĉoj dise pendis velkantaj floroj, kiuj povraj ne volis foriri, ŝanceliĝante en zefiro. Surtere kuŝis densa tavolo da petaloj, ĉu palruĝaj ĉu blankaj, rakontante pri sia ĵusa beleco. Iuj spektantoj suspiris: estas malfrue; ne vidindas la ĉerizarboj senfloraj, nek vizitindas la peladosimila ravino; ja atendu ĝis la venonta jaro!

Ho! Oni nur preferas sin okupi pri sia aĵoj, ol ĝui vivon. Do kial oni kulpigas la scenon per senbeleco, anstataŭ sin mem per sia prokrastemo? Preterlasinte florperiodon, oni povas atendi unu jaron plu. Tamen, koncerne homon, kiu unufoje preterlasiĝis, tiu dumvive perdiĝos!

Apud la vojo disiĝis legombudoj de komparanoj kaj ŝtontaburetoj. Mi ekripozis sur ŝtontabureto, kiam, de ne malproksime alvenis gaja voĉo de infano: “Panjo, rigardu, ĉerizoj! Sur la arbo sidas ĉerizoj!” Detale pririgardinte la branĉojn, mi eltrovis, ke vere pendas iom da ĉerizoj tiel etaj kiel sojfaboj. La infano intencis ĉerizetojn ekpluki, ĝustatempe la patrino haltigis lian agon, dirante, ke estas ne manĝeblaj tiel etaj ĉerizoj, kiuj estos bongustaj post ĉirkaŭ unu monato.

Pimpaj ĉerizfloroj jam velkiĝis, kaj ĉerizetoj ekkreskis. La infano ekzaltiĝis pro sia sopiro al ĉerizoj. Foriro de floroj signifas la esperon pri fruktoj. Mi pensas, ke vizitantoj absolute ne estos tiom multaj en rikolto-sezono, kiom tiuj en floranta sezono. Ĝenerale, oni facile allogiĝas de tia aĵo bela kaj brila, kia floro, dume neglektas la senornaman kaj simpla.

Aŭdinte la diron de la partino, maljuna kolportistino veis: “Ve, nuntempaj ĉerizoj gustumas malpli bone ol la antaŭaj.” Mi demandis al ŝi, kial tiel kaj ĉu pro tio, ke la arboj estis troaĝaj. La virino ankaŭ ne konis la kialon, sed ŝi asertis, ke ne pro troaĝo, ĉar ĉe ŝia naskiĝloko sur montegoj sin trovis ĉerizarboj, kiuj plantiĝis dum la sama tempo kiel tiuj ĉi tie, kaj la ĉerizoj tie estis ankoraŭ bongustaj same kiel la antaŭaj. Plue mi demandis al ŝi, ĉu pro tio, ke cirkonstancoj jam ŝanĝiĝis? En la pasinteco Ĉerizo-ravino estis kruda, sen ŝoseo, sen aŭta vostogaso, sen ekskursantoj kaj sen tiel

entire ĉirkaŭita de ĉerizarboj, sed bedaŭrinde, ne troviĝis pejzaĝo de ĉerizfloroj pompantaj. Mi jam preterlasis la pompan periodon. Sur branĉoj dise pendis velkantaj floroj, kiuj povraj ne volis foriri, ŝanceliĝante en zefiro. Surtere kuŝis densa tavolo da petaloj, ĉu palruĝaj ĉu blankaj, rakontante pri sia ĵusa beleco. Iuj spektantoj suspiris: estas malfrue; ne vidindas la ĉerizarboj senfloraj, nek vizitindas la peladosimila ravino; ja atendu ĝis la venonta jaro!

Ho! Oni nur preferas sin okupi pri sia aĵoj, ol ĝui vivon. Do kial oni kulpigas la scenon per senbeleco, anstataŭ sin mem per sia prokrastemo? Preterlasinte florperiodon, oni povas atendi unu jaron plu. Tamen, koncerne homon, kiu unufoje preterlasiĝis, tiu dumvive perdiĝos!

Apud la vojo disiĝis legombudoj de komparanoj kaj ŝtontaburetoj. Mi ekripozis sur ŝtontabureto, kiam, de ne malproksime alvenis gaja voĉo de infano: “Panjo, rigardu, ĉerizoj! Sur la arbo sidas ĉerizoj!” Detale pririgardinte la branĉojn, mi eltrovis, ke vere pendas iom da ĉerizoj tiel etaj kiel sojfaboj. La infano intencis ĉerizetojn ekpluki, ĝustatempe la patrino haltigis lian agon, dirante, ke estas ne manĝeblaj tiel etaj ĉerizoj, kiuj estos bongustaj post ĉirkaŭ unu monato.

Pimpaj ĉerizfloroj jam velkiĝis, kaj ĉerizetoj ekkreskis. La infano ekzaltiĝis pro sia sopiro al ĉerizoj. Foriro de floroj signifas la esperon pri fruktoj. Mi pensas, ke vizitantoj absolute ne estos tiom multaj en rikolto-sezono, kiom tiuj en floranta sezono. Ĝenerale, oni facile allogiĝas de tia aĵo bela kaj brila, kia floro, dume neglektas la senornaman kaj simpla.

Aŭdinte la diron de la partino, maljuna kolportistino veis: “Ve, nuntempaj ĉerizoj gustumas malpli bone ol la antaŭaj.” Mi demandis al ŝi, kial tiel kaj ĉu pro tio, ke la arboj estis troaĝaj. La virino ankaŭ ne konis la kialon, sed ŝi asertis, ke ne pro troaĝo, ĉar ĉe ŝia naskiĝloko sur montegoj sin trovis ĉerizarboj, kiuj plantiĝis dum la sama tempo kiel tiuj ĉi tie, kaj la ĉerizoj tie estis ankoraŭ bongustaj same kiel la antaŭaj. Plue mi demandis al ŝi, ĉu pro tio, ke cirkonstancoj jam ŝanĝiĝis? En la pasinteco Ĉerizo-ravino estis kruda, sen ŝoseo, sen aŭta vostogaso, sen ekskursantoj kaj sen tiel

multaj balaaĵoj. Ŝi respondis: “ Mi ne komprenas, kion vi diris. Mi nur konas, ke la legomoj for de ŝoseo kreskas pli bone, ol tiuj proksime. Ni ne manĝas la proksime de ŝoseo kreskintajn legomojn, kiujn ni vektoportas en urbon por vendo.”

Hejmenirante, mia aŭto ellasadis malpuran vostogason. Laŭlonge de la vojo mi vidis, ke en konstruado estas kelkaj iomskalaj tavernoj, eble por ekskursantojn akcepti dum la rikolto-sezono. Imagebla estas tio, ke post nelonge la ravino estos nomita vidindaĵo kun pluraj A-j; siatempe iuj gvidantoj ektondos la rubandon ĉe la malferma ceremonio; sekve, oni gaje venos ĉi tie por aprezadi ĉerizflorojn, faradi fotojn, plukadi ĉerizojn, ludi maĝangon, ĝui friskon, sin distri ...

Antaŭe, Ĉerizo-ravino restis silenta, ĉerizfloroj aspektis belegaj, ĉerizoj gustumis kaj dolĉaj kaj iomete acidaj. Nun Ĉerizo-ravino ekplenmovas; kvankam la floroj ankoraŭ belas, tamen la ĉerizoj gustumas ne samkiel antaŭe. Kun forflugo de tempo, ĉitiea turismo plue evoluiĝos, ke, krom la senvortaj ĉerizarboj, en Ĉerizo-ravino pli kaj pli multos aŭta vostogaso, bruado, balaaĵo, fumo...

Rigardante la disajn ĉerizflorojn, kiuj persiste prenis branĉojn, mi senvoĉe demandis al mi mem: “Ĉu vi ankoraŭ belos morgaŭ?”

圾。大妈说：“你说的这些我不懂，我只知道，离公路远的菜地比离公路近的菜地长得好，公路边上的菜地里的菜我们自己不吃，都挑到城里去卖。”

开着车往回返，我的车一路排放着尾气，我看到沿路有十来家规模不小的酒店正在加紧施工，可能是在为迎接采摘樱桃的游客赶工期吧。可以想象得到，不远的将来，这里会被评为又一个几个A的景区，届时，领导们很风光地来为开张剪彩；以后，游客们很开心地来赏花，拍照，摘樱桃，打麻将，消暑休闲……

从前的樱桃沟是寂静的，樱花是美丽的，樱桃是甜甜的、酸酸的；现在的樱桃沟慢慢开始沸腾了，这几年，樱花依然美丽，只是樱桃的味道不似往年了。随着时间的推移，旅游的升温，樱桃沟里除了无言的樱桃树外，还会有不断增加的汽车尾气、各种噪音、生活垃圾、饭店油烟……

看着那些树枝上坚强守候着的稀稀拉拉的樱花，我心中默念：你明天是否依然美丽？